

2005:

5700 deelnemers, opbrengst 29000 euro

HET VERSLAG:

De voorbereidingen waren zo goed als probleemloos verlopen, het verkennen van het parcours gebeurde steevast onder een stralende zon en een helblauwe hemel. Tijdens de controleritten die we vanaf september reden konden we telkens nog een terrasje meepikken en tijdens het bepijlen van de route liepen we met zijn allen in T-shirt. Konden we dat zo houden tot op de grote dag zelf?

Jazeker zij die er op zondag bijwaren konden aan de lijve ondervinden dat de winterversie van het motorpak nog steeds overbodig was. In de analen van het KMI kunnen we nu lezen dat zondag 30 oktober 2005 beschreven staat als de warmste dertigste oktober sinds het begin van de meteorologische waarnemingen. Na de zwaarste storm van de eeuw op zondag 27 oktober 2002 terug iets uniek op de dag van onze Herfstrit.

Reeds vroeg in de ochtend kwamen de deelnemers uit alle hoeken van het land toegestroomd op het Moerzeekse grondgebied. Die stroom zou blijven duren tot ruim 11.30 uur. Overal blijde en enthousiaste gezichten en heel veel deelnemers die voor de eerste maal aan ons evenement deelnamen. Dat het door de drukte zelfs file lopen was aan de inschrijvingen kon niemand deren. De zon was er, en die zorgde voor een heel gemoedelijke sfeer.

Toen we omstreeks de middag de inschrijvingen afsloten konden we tot onze grote vreugde vaststellen dat er **5700 deelnemers** vertrokken waren.

Na de inschrijvingen was het rijden geblazen. Via de mooiste stukjes in de Scheldevallei begaven de deelnemers zich in westelijke richting naar Waregem waar we in het plaatselijke Jeugdcentrum een ruime controlepost ingericht hadden.

De innerlijk mens werd er versterkt, het vloeistofpeil van de rijder werd op niveau gebracht en de inschrijvingskaart afgestempeld. Op de ruime parking was het team van Aktief klaar om, wie het wilde, enige trucjes bij te leren om de motorfiets nog beter onder controle te krijgen. Onder de vorm van een gratis screening gingen verschillende deelnemers toch iets zekerder op pad voor het tweede deel van de rit.

Via de mooiste stukjes Vlaanderen met mooie uitzichten, leuke bochtjes en toffe terrasjes konden de deelnemers zien dat heel wat mensen, die langs het parcours woonden, zich voor hun deur geposteerd hadden om te genieten van de bonte karavaan die gedurende enkele uren aan hun woonst ging voorbijrijden.

Op enkele uitzonderingen na kon men zien dat de toeschouwers genoten van het spektakel. Hier en daar was het enthousiasme van de toeschouwers wel wat minder maar dat had dan ook te maken met motorrijders die het (ook tot ons spijt) niet te nauw namen met de opgelegde snelheidsbeperking en de geldende geluidsnormen.

Alle horecazaken onderweg deden terug gouden zaken en menig deelnemer heeft aan de lijve kunnen ondervinden dat verschillende uitbaters de info die ze drie weken op voorhand van ons krijgen, gewoon zonder gevolg naast zich neerleggen. Gevolg hiervan, een uitverkochte winkel, en een klant die verder op zoek moet naar een natje of een droogje.

Naast de telkenmale terugkerende kleine akkefietjes zoals het toepassen van één der wetten van de zwaartekracht en enkele pechvogels die met panne de rit moesten staken liep alles weer zo goed als op twee wielen.

Na het gebruikelijk bezoek aan onze hoofdsponsor Dholda werd koers gezet naar sporthal de Wuiten in Hamme waar de koffie en het lunchpakket klaarstonden. Ook hier was het terug een gelukkig weerzien van oude bekenden, en kwamen de straffe verhalen terug boven. Rond half zeven was het, ondanks het mooie weer, al pikdonker en werd het tijd om de avond af te sluiten.

Peter van de Harrijders Marijn De Valck mocht in naam van alle deelnemers de cheque, met daarop een bedrag van **29.000 euro**, overhandigen aan de voorzitter van de Vlaamse Vereniging Autisme. Daarop volgde de uitreiking van de tombolaprijzen. Het lukte ons terug om een groot deel van de hoofdprijswinnaars bij ons op het podium te krijgen. Guido Zaman uit De Klinge reed huiswaarts met de Honda CBR 125R geschonken door Dholda en ook Carlos Nuyt uit Waarschoot moest ook niet te voet naar huis, hij won de scooter Derby Atlantis geschonken door Bike Parts uit Grembergen. De rest van de deelnemers kan je vinden in de lijst met tombolawinnaars, al deze mensen krijgen van ons een persoonlijk berichtje.

Na deze ceremonie protocollaire vertrokken de deelnemers huiswaarts en konden de Harrijders beginnen met de opkuis. Het was voor de meeste van de medewerkers dan ook al een heel stuk in de nacht dat ze, moe maar zéééééér tevreden, hun bed opzochten.

Nu kunnen we als organisator beginnen werken aan de jubileumeditie van de Herfstrit.

Voor ons als Harrijders zal het de 15e keer worden dat we jullie ontvangen in Moerzeke en als we de edities van MV Moerzeke uit de jaren zeventig en tachtig er bijtellen komen we aan een som van dertig edities van de befaamde Herfstrit.

Langs deze weg nogmaals bedankt aan alle deelnemers, nogmaals bedankt aan al onze milde sponsors en ook nogmaals bedankt aan allen die het mogelijk maakten om van deze editie terug een succes te maken. We zien elkaar terug op zondag 29 oktober 2006.

ROUTE:

Een Herfstrit in elkaar boksen wordt stilaan een ritueel. En je weet wat ze tegenwoordig doen met mensen die zeer veel houden van rituelen?

Niet treuren Herfstritfanaten, de editie 2005 is nummer 14 en ook nu weer een pareltje. Jaja ik mag toch ook eens lekker opscheppen.!

Onze mooie provincie grenst aan. onder andere ja, maar niet juist.

West-Vlaanderen is het enige juiste antwoord. We gidsen jullie via vele slingerwegen naar een mooie stad in het westen van ons vlaanderenland.

Kom en stap mee op.

Maar vergeet niet wat we je al die jaren steeds toewensen .

Juist ja, veel plezier.

Moerzeke is en blijft the place to be & wat heeft dit volkje achter die grote dijk nu eigenlijk gemeen met de rit van dit jaar.

Zeer simpel: de Schelde. die bijzonder machtige en prachtige rivier.

Wist je dat de Zeeschelde in Vlaanderen en de Westerschelde in Nederland samen een uniek estuarium vormen. Je vindt in dit uitgestrekte getijdengebied geulen, zandplaten, slikken en schorren. Er leven zeehonden en bruinvissen en het gebied is van groot belang voor vele trekvogels. En trekvogels die zijn toch net als motorrijders, steeds op zoek naar. niet?

Wie rijdt er nu niet graag langs de waterkant?

Wie verpoost niet graag met het geluid van het water op de achtergrond?

Wie kijkt er niet graag naar het kabbelend water?

We nemen je mee naar Zele, hier tref je de Schelde in zijn volle glorie nog aan, zin om even rond te kijken? Doe maar en ontdek de leuke plekjes zoals het Oud Brughuys en de mooie dijken om later nog met de fiets of te voet af te haspelen.

'Kom genoeg gezeverd!' hoor ik al roepen, laat ons rijden, want daar zijn we toch voor gekomen. Jaja , ok daar zijn jullie voor gekomen, dus terug de hort op en rijden maar. Enkele zeer merkwaardige streken wil ik toch nog even onder je neus duwen, denk maar aan de Suikerstraat. Zoet smaakt een Herfstrit toch altijd maar wat dacht je van den Turkenhoek of De Vosstraat.

Ook altijd leuk vind ik die prachtige windmolen die ons landje nog rijk is. Ik zeg nu wel rijk maar menig windmolen is verdwenen en die enkele exemplaren die er nog staan moeten we toch koesteren. Dus, bekijk hem goed.

De vissersmolen of ook de scheldewindekemolen genoemd, is een prachtig houten exemplaar. Machtig staat hij daar bovenop de heuvelrug, alsof hij op een troon zit. Maar eens die wieken draaien en klieven in de wind is het een prachtig instrument. Spijtig genoeg wordt dit instrument niet vaak meer gebruikt.

Maar spijt dat je een herfstrijder bent zal je nooit hebben, want we gaan je meevoeren door het Frankenbos om je dan via een befaamde kasseistrook verder te gidsen. Een sfeerbeeld .

En zeg nu zelf, deze kasseistrook ligt er zeer netjes bij. Dus je hebt echt geen reden om nu nog thuis te blijven. Kom meerijden en meegenieten want ik heb nog veel meer in petto.

We naderen stilaan een mooie stad die de naam Oudenaarde draagt. Tussen de uitgestrekte velden en landerijen zie je hem hoog op het stadhuis al blinken. Hanske de Krijger pronkt boven zijn stad, blinkend in zijn bladgoudenjasje wijst hij ons de weg.

Wist je dat.

Oudenaarde net geen 1000 jaar oud is, maar heeft in die enkele honderden jaren flink wat geschiedenis geschreven.

En de geschiedenis heeft er uit dankbaarheid heel wat sporen nagelaten, zichtbaar in prachtige staaltjes van monumentale bouwkunst.

Jaja , dé absolute topper is het laatgotisch stadhuis met zijn Lakenhalle, maar niet minder interessant zijn het Kasselrijhuis, de Abdij Maagdendale, het Onze-Lieve-Vrouwehospitaal met zijn Bisschopswartier, de Sint-Walburgakerk, de Onze-Lieve-Vrouw van Pamelekerk, het Zwartzusterhuis, het Vleeshuis, het Begijnhof en ruim 100 andere geklasseerde monumenten en huizen. Oudenaarde is niet voor niets de tweede kunststad van Oost-Vlaanderen.

Heb je nu echt geen zin in een historische stadswandeling, wel dan kan je gerust later even terugkomen en deze wondermooie stad een bezoekje gunnen.

Deze Scheldestad biedt een rijkdom aan kleinere monumenten die elk hun rijke en bewogen geschiedenis vertellen.

De historische stadswandeling brengt je langs kleine verscholen hoekjes en minder gekende bouwwerken.

Maar niet alleen verscholen stenen genieten onze aandacht, gezellig flaneren langs de Scheldekaaien en een adempauze in het stadspark moet je dan op je eigen programma plaats.

Maar nu genoeg cultuur, tijd om terug de hort op te gaan en ons stalen ros de sporen te geven. Net voor deze prachtige stad heb je een oude Scheldearm waar het ook leuk vertoeven is. Kijk maar,

Je zou toch even stil worden bij dit beeld, niet?

Ik werd het alvast wel want in de aanloop naar onze herfstrit was het nog bijzonder mooi weer en dan is een verpozing aan het water altijd leuk. Je kan hier zelfs nog iets bijleren en als je niet het schaamrood op de wangen wil krijgen kan je je kennis wel een beetje bijwerken op de kijkschijf.

Tijd voor een tweede prachtige molen bij het flaneren langs de grenzen van stad Oudenaarde.

De Bekemolen ligt vredig naast de drukke N60, die we snel laten voor wat hij is.

Graag hadden we jullie via het prachtige dorp Mullem laten rijden. Maar de wet besliste anders. 'Geen doorgang door het schilderachtige dorpje Mullem', zo luidde hun verdict.

Ik moet het jaar na jaar aan den lijve ondervinden dat het moeilijker wordt om nog zonder enig probleem door een dorp te rijden. Zo ook voor dit dorp, prachtig gelegen zonder meer. Leuke slingerwegen brengen je in een hogere sfeer en daarom wil ik je de sfeerbeelden graag meegeven.

Nu laten we dit zuiders dorpje aan onze linkerzijde liggen en kijken we tussen de bomen naar die opvallende gele geveltjes.

Via Huise, Ooike en Wortegem rijden we stilaan naar onze controlepost.

Wist je dat ?

"Huise een dorpspleintje toont waar een hete zomerdag leidt tot een totale roerloosheid. Alleen het geratel van een boerenkar sterft weg over de kasseien. In de kerk laat de namiddagzon, gefilterd door de glasramen, stofdeeltjes dansen. Meer gebeurt er niet, en dat hoeft ook niet, hier in Huise", schrijft VRT-journalist Marc Peirs in zijn boek over de Vlaamse Ardennen.

Misschien was er 2000 of 1000 jaar geleden wel meer activiteit in Huise : de oudste sporen van bewoning dateren uit het Romeinse tijdvak en in 877 wordt het reeds vermeld onder de naam Uscias . Op dat moment behoorde het toe aan de abdij van Corbie (waar de H. Adelardus , patroonheilige van Huise , abt was), maar ook de Gentse St. Pietersabdij bezat er goederen.

Maar voor we Waregem echt binnenrijden passeren we net aan de toegangspoort van het Flanders Field American Cemetery , in de volksmond "Het Amerikaans Kerkhof". Dit is het enige militaire kerkhof van Amerikaanse gesneuvelden uit de Eerste Wereldoorlog in België.

Om toch in de rust te blijven, ben je aangekomen op onze controlepost. Eén controlepost ongeveer in het midden van de route blijft een vertrouwd toevluchtsoord.

En dat rustpunt zal je nu vinden in de stad Waregem.

Wist je dat ?

De naam Waregem - aanvankelijk Waro-Inga-heim - voor het eerst in 826 werd vermeld en zou 'de woonplaats van de clan Waro ' betekenen. De naam en nederzetting zijn ongetwijfeld ouder en dateren uit de Frankische periode.

Waregem was in het midden van de 19e eeuw nog een typische plattelandsgemeente met kleinschalige landbouw en huisnijverheid. De aanleg van de spoorlijn Gent-Kortrijk in 1842 en later deze van de autosnelweg E17, hebben ongetwijfeld bijgedragen tot de opmerkelijke groei van landbouw-gemeente tot industrie centrum met wereldfaam.

Zowel op cultureel, recreatief als sportief vlak is Waregem toonaangevend voor de omliggende gemeenten. "The Golden River " speelde in de 19e en de 20e eeuw een belangrijke rol in de streek en werkte de vlas- en textielnijverheid in de hand. Naast de bloeiende textielsector droeg ook Waregem Koerse bij tot de groei van dorp tot stad.

Na de fusie op 1 april 1977 werden aan de hoofdgemeente Waregem ook Beveren-Leie , Desselgem en Sint-Eloois-Vijve toegevoegd.

Op 23 juni 1999 werd in het Belgische Federale Parlement de wet tot toekenning van de titel van "stad" aan de gemeente Waregem goedgekeurd. Dankzij deze wet mag Waregem zich sinds 1 januari 2000 officieel 'stad' noemen.

De streek van Waregem werd door welstellende burgers uit de omliggende steden als ideaal bestempeld om er jachtpartijen te voet en te paard te organiseren. In 1847 werd beslist om wedrennen te organiseren in het centrum van de gemeente. De straatstenen werden uitgekloofd en op maandag 30 augustus 1847 werd onder massale belangstelling van de bevolking de eerste wedren gehouden.

Maar daar hebben we vandaag echt geen tijd meer voor. Terug de baan op naar Nokere. Elke wielersfanaat kijkt ieder jaar opnieuw verlangd uit naar de wedstrijd voor beroepsrenners in Nokere , de enige die de fusiegemeente van Kruishoutem rijk is, is sinds z'n ontstaan uitgegroeid tot een traditioneel gebeuren. Door de vlotte organisatie, een pak deelnemers en de massale publieke belangstelling groeide de oorspronkelijke kermiskoers na 60 jaar uit tot een rasechte Vlaamse semi-klassieker. Journalist Marc Dheedene verwoordde het in 1977 als volgt : " Nokere Koerse is een mini-uitgave van de Ronde van Vlaanderen en van de Waalse Pijl.

Smalle wegen tussen rustige velden met kloeke boerderijen, verbaasde koeien en wegsputtende varkens, kasseien, wind en populieren. Een sereen Vlaams landschap waarin een veelkleurige rennersbende zich briesend en vloekend een weg baant. Yep , dat zijn onze wegen om je uit het drukke Waregem terug naar de rust van het platte land te brengen.

Maar niet enkel de befaamde kasseistrook van Nokere koerse tref je onder je wielen aan , je kan nog o zoveel zien langs de route. Neem nu dit prachtige kasteel

Kasteel Aaishove - Kruishoutem Dit kasteel bevindt zich in de Kasteelstraat

Het Aaishof, strategisch 'ingeplant' in het brongebied van de Molenbeek, nabij de waterscheidingskam tussen het Schelde- en Leiebekken , was de zetel van een gelijknamige heerlijkheid en werd in die hoedanigheid voor het eerst in de 11 de eeuw vermeld. In de 13 de eeuw stond een imposante waterburcht met slotkapel. Dit middeleeuws kasteel werd echter gedurende de godsdienstionlusten in de tweede helft van de 16 de eeuw onherstelbaar verwoest en nadien gesloopt.

De heerlijkheid Aïshof speelde een toonaangevende rol in het middeleeuws Kruishoutem. Ze was achtereenvolgens in bezit van de families van Gavere, van Looz, de Rochefort, van Steenhuize, de Gauches de Mastaing (bouwheren van het huidig kasteel), van der Meere, Desmanet de Biesme en Piers de Raveschoot .

Een gracht scheidt het kasteel van het omliggende park in Engelse landschapsstijl waarin een grote vijver en enkele kleinere plassen liggen. Tot de aanhorigheden behoren dienstgebouwen, stallingen en het neerhof aan de overzijde van de Kasteelstraat. Het kasteel en kasteeldomeinen Aaishove zijn bij K.B. van 10.12.1973 als monument en landschap beschermd. In de onmiddellijke omgeving van het kasteel situeren zich meerdere historische hoeven.

Of neem nu dit prachtig exemplaar in Kruishoutem

Toponiemen eindigend op -em duiden op nederzettingen van Frankische origine uit de tweede helft van het eerste millennium. Zo is wellicht ook Herlegem een zeer oud domein waaraan vroeger meerdere boerderijen en een watermolen verbonden waren. Deze molen bevindt zich ten zuidwesten van het kasteel. De historische kasteelsite van Herlegem , eigendom van de familie van Pottelsberghe de la Potterie - de Lanier , bevindt zich landschappelijk in de vallei van de Zaubeeek en ligt op een hoogte van +18 meter. De ringgracht rond het kasteel bleef bewaard. In het kasteelpark ten noordoosten van het kasteel ligt een vijver.

Begint het nog niet te kriebelen ? Neen, dan heb ik nog een pracht exemplaar voor je klaar .

Kasteel de Ghellinck d'Elseghem in Wannegem-Lede

Het kasteel van Wannegem-Lede bevindt zich in de Huisepontweg. Het kasteel, ook het ' Petit Trianon ' (cfr. park van Versailles, 1755) van Vlaanderen genoemd, is een schoolvoorbeeld van een laat-18 de -eeuws ' maison de plaisance ' in zuivere classicistische of Louis XVI-stijl. Het gebouw (1785-86) werd ontworpen door Barnabé Guimard (1731-1805), leerling van Jacques IV Angel Gabriel (de wederopbouwer van Versailles) en tevens bouwmeester (i.o.v. Karel van Lorreinen) van het Koningsplein en het Warandeplein te Brussel.

Opdrachtgever was Alphonse Pierre Antoine Baut de Rasmon (1756-1833), afkomstig uit een kapitaalkrachtige Gentse familie van industriëlen en lid van diverse besturen tot het hoogste niveau. Zijn vader had de heerlijkheid Wannegem-Lede in 1765 gekocht van de familie Montmorency . Het park werd aangelegd op ingeving van de Duitse tuinbouwkundige Hirschfeld (een gedenksteen in het park herinnert hieraan).

Binnenin zijn de inkomhal en het grote salon verfraaid met een classicistische stucdecoratie o.a. halfreliëfs van de beeldhouwers Moretti.

Genoeg geschiedenis tijd voor een natje en een droogje.
Wat vind je van dit .?

Kan iemand me de weg wijzen naar dit militair domein?
Ja, ok dank je wel ! Het wordt stilaan tijd om terug naar
Moerzeke af te buigen en de militairen kijken mee.

Via Melle en Laarne kom je terug naar de plek van vertrek
waar we je graag in de bloemetjes zetten.